

ופשטינגן: פשיטא דמכל מילי סליק נפשיה: [היינו גם מפירות], דאי אמרת רק מפירי פירות סליק נפשיה, אבל מפירי לא סליק נפשיה, הרי כיון דאכלינהו לפירות, [כיון שאכל הבעל את הפירות] פירי פירות מהיכא?!

אלא ודאי שכשאמר "ובפירי פירות" סליק את עצמו גם מפירות.

ודחינן: זליטעמייך שהקשית — "כיון דאכלינהו לפירות פירי פירות מהיכא?", כיצד תבאר הא דתנן במשנתנו — "רבי יהודה אומר לעולם הוא אוכל פירי פירות כו" ומדוע גם כאן לא יקשה לך — כיון דאכלינהו לפירי, פירי פירות מהיכא?

"עד עולם" אפירות קאי! כלומר — לא אוכל פירות אלו לעולם, לא בשנה זו ולא בשנה אחרת. אבל פירי פירות אוכל. להכי איצטריך לכתוב גם לשון "פירי פירות".⁽³⁵⁾

איבעיא להו, הסתפקו בני הישיבה: אם כתב לה — "דין ודברים אין לי בנכסייך ובפירי פירות", ולא כתב "ובפירותיהן", מהו שיאכל פירות?

וצדדי הספק הם:

האם רק מפירי פירות סליק נפשיה, אבל מפירי לא סליק נפשיה. או דלמא, מכל מילי סליק נפשיה. ולשון "פירי פירות" כולל בתוכו גם לשון "פירות".

אפילו אם יכתוב לה "פירי פירות עד עולם", אפשר לומר ש"עד עולם" אפירי פירות קאי, כלומר שלא יאכל פירי פירות לאחר מיתה. אבל פירי דפירי פירות יאכל?

[אמנם יעויין בחידושי הרעק"א לעיל (פג' ע"א, בתוד"ה דין ודברים) שהעלה צד בדברי התוספות, שאכן פירי דפירי פירות יאכל הבעל. יעויין שם, ועיין מהר"ם שיף בדברי התוספות]. אמנם לדעת רש"י לא קשיא, כיון שגם "פירי פירות" עדיין לא באו לעולם, אם כן ודאי שכשאמר "עד עולם" אין כוונתו לדבר שלא בא לעולם, כיון שדבר שלא בא לעולם כבר שמענו מ"פירי פירות", אלא כוונתו לפירי פירי פירות.

והרמב"ן תיין על קושיית בעל המאור — שאם כתב "פירות ופירי פירות עד עולם", הרי מכך שהוסיף לפרט "פירי פירות", ודאי כוונתו במה שהוסיף אחר כך "עד עולם" להמשיך את ה"פירי פירות" לעולם. ולכן אינו אוכל פירי פירי פירות.

עולם", אבל לשון "עד עולם" לחוד אינה מועילה. ועיין בביאורי המהרש"א.

35. כך פירש רש"י. והקשו עליו התוספות — מהיכי תיתי לחלק בין שנה ראשונה לשנה שניה, שיצטרך לומר "לעולם" על זה?

ולכן פרשו התוספות — "לעולם" אפירות קאי — היינו על הפירות שבחייה ולאחר במותה, אבל פירא דפירי הוה אמינא שיאכל. ולכן צריך שיכתוב "פירי פירותיהן".

ובהגהות הב"ח על הרי"ף (מא ב בדפי הרי"ף, אות ב') כתב שדעת רש"י כדעת בעל המאור — "לעולם" אפירות קאי — דהיינו — אל תאמר שהסתלק רק מהפירות שכבר באו לעולם, אלא הסתלק גם מהפירות שעדיין לא באו לעולם. אבל מפירא דפירי לא הסתלק. ולהכי איצטריך "פירי פירות", לומר שהסתלק גם מהם.

והוכרח בעל המאור לפרש כן, משום שנתקשה — אם נפרש כדעת התוספות, אם כן